

[Pia Kjærsgaard]

mærkninger får jeg faktisk lyst til at komme med.

Jeg vil starte med hr. Anker Jørgensen. Jeg synes ikke, det er noget at prale med 11 mia. kr. i betalingsbalanceunderskud, ærlig talt, hr. Anker Jørgensen! 32 mia. kr. er heller ikke noget at prale med, men jeg synes ikke, at man skal gå op og sige, at det kun skal være 11 mia. kr., når vi mageligt kunne bringe det ned til nulpunktet, hvad vi gerne skulle, måske endda have et overskud.

Til hr. Helge Adam Møller vil jeg sige, at der var mange gode bemærkninger, men den med barselorloven synes jeg godt hr. Helge Adam Møller kunne have undladt. Jeg synes ikke, det er noget at prale af for et konservativt parti, at man har forlænget barselorloven. Er det ikke erhvervsvirksomhederne, man gerne vil gøre noget for? Tror hr. Helge Adam Møller, at erhvervsvirksomhederne er glade for den ordening, som de borgelige har været med til at vedtage?

Hr. Tørnæs skulle lytte lidt mere til cheføkonom Torben Nielsen, som var i TV-Avisen i går. Han talte om besparelser på det offentlige overforbrug og skattelettelser. Det var faktisk ren fremskridtssnak, men det betyder åbenbart mere for Venstre at have nogle i hovedbestyrelsen end dem, der kommer ind og får pladserne i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Hr. Tørnæs havde, synes jeg, det rimelige spørgsmål til mig, hvordan man kunne undgå at sætte skatterne op, hvis man ville bruge penge på nye opgaver, f.eks. på det sociale område. Regeringen har jo hidtil præsteret det kunststykke at skære ned samtidig med, at skattetrykket gik op, så jeg kan godt forstå, at hr. Tørnæs mener, opgaven er vanskelig.

Vores bud er ikke øgede offentlige udgifter som patentmedicin. Vor medicin er, at man bruger de offentlige udgifter, man i forvejen har, på en socialt og industrielt mere rigtig måde. Derfor har vi, da vi fremlagde forslagene – som ikke havde overskriften »social genopretning«, men »indsats mod sociale skævheder« – anvist finansiering heraf. Vi har sagt, at samtidig med, at disse ting bliver gennemført, ophæver vi det tilskud på 2½ mia. kr., der i dag gives til arbejdsgiverne i

dette samfund. Når der er knappe midler, vil vi hellere bruge pengene på de socialt dårligt stillede end på en generel erhvervsstøtteordning.

Så spørger hr. Tørnæs, om det er det internationale opsvings skyld alene, at vi har fået en kraftig vækst i beskæftigelsen. Nej, det har jeg heller ikke sagt. Jeg mener, at det fald i produktiviteten, der har været, og den meget voldsomme vækst i vores udlandsgæld, der er sket, har betydet meget for beskæftigelsen. Vi prioriterer ikke betalingsbalancen over beskæftigelsen. Vi siger, at udfordringen, opgaven, for os er på samme tid at nedbringe underskuddet på betalingsbalancen og antallet af arbejdsløse i samfundet.

Det undrede mig, at der var et enkelt ord, der ikke var med i den eksprestogsfartlignende opremsning, hr. Helge Adam Møller kom med. Det er dér, hvor regeringen følger vore ideer, og hvor vi jo kunne blive enige. Det var regeringen, der indførte karenssdagen i sin tid. Man måtte erkende, at det var en rigtig skidt idé, og derfor er den nu taget ud igen. Det synes jeg hr. Helge Adam Møller burde have rost sig af i stedet.

Grethe Fenger Møller (KF):

Socialdemokratiets leder, hr. Anker Jørgensen, udtalte efter statsministerens åbningstale, at der i dag er flere mennesker, der føler sig utrygge, end for 4 år siden. Jeg har svært ved at forestille mig, at den danske befolkning i dag kan føle sig mere utryg, end den gjorde i sommeren 1982. Ja, det skulle da lige være ved tanken om, at vi ved et uheld skulle få en ny socialdemokratisk regering, støttet af SF på den ene eller den anden måde.

Må jeg minde om, at det i disse dage er ét år og én måned siden, Socialdemokratiet under store fanfarer offentliggjorde det såkaldte regeringsprogram »Danmark for hele folket«. Det er ikke andet end en række voldsomt udgiftskrævende forslag, som slægter SFs forslag meget på.

I det forhenværende regeringsparti har man tilsyneladende ikke ret meget fantasi. Man har i hvert fald ikke fantasi til at finde på andet end en politik, der forringer erhvervslivets produktionsvilkår, og som forøger det offentlige udgiftstryk. Og hvad Socialdemokratiet alene ikke kan finde på af ud-